

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 21 Ročník XVII

25. října 2020

*„Cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“
Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupat a nebeští ptáci hnízda,
ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ (Lk 9,57-62)
Pane, ty nejkrásnější z lidských synů, do vlastního jsi přišel
a nemáš kam složit hlavu. Půjď a učiň si přibýtek u mne. (Jeroným)*

Draží bratři a sestry, milí farníci!

Všechny vás zdravím v této opět divné době. Divná je proto, že jsme omezováni na mnoha úrovních z důvodu „záchrany života“, jak ve svém projevu připomenul pan prezident. Že se v naší republice provádí legálně genocida vražděním nenarozených – a to pod dohledem lékařů – již nezmínil. Ještě v nedávné době to bylo kolem 20 tisíc umělých potratů ročně, zatímco na Kovid 19 zatím zemřelo letos několik set Čechů. Bůh na nikoho nezapomíná! Ve Francii byl v pátek 16. října na ulici sřat učitel za to, že ve třídě středoškolákům ukázal karikaturu proroka Mohameda. Francouzští pravičáci se chystají vyhnat islamisty ze země silou. Náhorní Karabach je malým územím, obkličným Azerbajdžánem, Tureckem a Íránem, do konfliktu jsou zataženi Rusové, Izraelci a další, tamní křesťané jsou vyháněni a vražděni, stejně jako před třiceti lety, kdy jich zahynulo v boji za nezávislost až 30 tisíc, stejně jako před sto lety, kdy bylo krutě povražděno mnohem více lidí. Proto říkám, že jsme v divné době, která se chlubí sofistickou technikou a nevázaným životem, přesto se chováme stejně jako ve středověku, stejně jako v době kamenné, jen v rukavičkách, v oparu desinfekce, pod rouškou „svobody“. Pán Ježíš se v evangeliích jeví jako bezdomovec, nemá, kam by hlavu složil. Ale měl své přátele, kteří mu poskytlí nejen domov, otevírali mu i svá srdce a učili se jej přijímat se vším, čím je a co přináší. Najde místo i u tebe? Jak jej přijímáme? Do vlastního přišel a chce vstoupit. Máme velký dar – Pána Ježíše! Umí vstoupit i zavřenými dveřmi kostela. Jen jedno neumí – porušit uzavřenost, zahleděnost do vlastních hodnot – a jen bolestně a laskavě čeká na člověkovu procitnutí. Ať Bůh najde u nás domov a úctu, ať najde ochotu nechat se obdarovat...

Pater Petr

Způsob přijímání sv. Eucharistie v době epidemie

Podávání Eucharistie na ruku

- **poznámka na úvod:** Současná epidemie nám do každodenního života i do praxe víry přináší různá omezení – snažíme se bránit neovladatelnému šíření nákazy a chránit ty, kdo jsou mezi námi zvláště zranitelní. Úkolem následující krátké stati je poskytnout inspiraci a případný korektiv pro přijímání Eucharistie v tomto čase nouze. Text nechce vyhodnocovat situaci, posuzovat ochranná opatření či vstupovat do obecných diskusí o podávání svatého přijímání. Mnozí diecézní biskupové, jednotlivě či společně v rámci biskupských konferencí, dali svým věřícím doporučení či přímo vydali rozhodnutí o tom, že v době epidemie Covid-19 má být Eucharistie podávána a přijímána na ruku – což je obecně v církvi latinského obřadu jedna z legitimních možností (při zachování stanovených podmínek). Důvod tohoto kroku biskupů je nasnadě: nákaza se šíří kapénkovou infekcí, nejvíce tedy ze sliznic úst a nosu při dýchání, kašláním a kýčáním – a proto podávání do otevřených úst znamená vyšší riziko přenosu infekce rukama podávajícího z jednoho přijímajícího na druhého než podávání na ruku. Podobná opatření známe i z minulosti, například z období morových ran – Eucharistie se tehdy pomocí vhodného nástroje podávala nemocnému z ulice do okna či dveří jeho domu, tedy „na dálku“, aby se zachovala bezpečnější vzdálenost.

Duchovně: Přijímání Eucharistie na ruku má ovšem svoji ušlechtilou formu, o kterou je třeba dbát a která se odvozuje ještě z praxe antické církve. Mnohým lidem je málo známá. Nejde tu jen o estetiku či technické provedení přijetí Těla Páně, ale především o vtělený duchovní postoj, do kterého nás Tradice uvádí. Pozoruhodná svědectví o této starobylé praxi nám přinášejí antické katecheze pro nově pokřtěné, konané ve čtvrtém století biskupem sv. Cyrilem Jeruzalémským a Janem. S mimořádným duchovním i teologickým vhledem pojednal o těchto antických svědectvích v jednom ze svých postních kázání i Josef Ratzinger, ještě jako arcibiskup v Mnichově. Říká: „Když čteme texty Otců, vidíme, v jaké bázni tehdy přijímali eucharistii. U Cyrila Jeruzalémského ve IV. století najdeme jeden zvlášť krásný text. Líčí ve svých křestních katechezích komunikantům, jak to mají dělat. Mají předstoupit a ze svých rukou vytvořit trůn, pravou položit přes levou, aby ruce byly trůnem pro krále a zároveň znázorňovaly kříž. Jde mu o toto symbolické vyjádření plné krásy a hloubky: člověk svými rukama vytváří kříž, který se stává trůnem, na nějž vstoupí Král. Natažená, otevřená ruka se tak může stát symbolem toho, jak se člověk staví před Hospodina, otevírá mu své ruce, aby se mohly stát nástroji jeho blízkosti, trůnem jeho milosrdenství. V tomto světě církve zápasila o bázeň srdce, která se sklání před tajemstvím Boha, jenž se nechává vložit do našich rukou. Neměli bychom přitom zapomenout na to, že nečistě jsou nejen naše ruce, ale také náš jazyk a také naše srdce. Největším rizikem a zároveň nejvyšším vyjádřením pro milostiplnou Boží dobrotu je, že se ho smí do-

týkat nejen ruka a jazyk, ale také srdce. Že Pán do nás vstupuje a v nás a s námi žije, že se chce zevnitř stát středem našeho života a jeho proměněním.“

Co si z těchto hlubokých textů můžeme vzít pro naši praxi?

1. Vše začíná křtem, uvěřením v Krista a v jeho živou spasitelnou přítomnost, pro niž nás Duch Svätý připravil: Proto na našem vysloveném vyznavačském Amen záleží.

2. Naše Bohem stvořená tělesnost, skrze křest naroubovaná na tajemství vtělení, má i ve své křehkosti úctyhodný úkol: účastní se na díle Boží milosti a stává se jejím nástrojem – jak na její cestě do našeho srdce, tak na její cestě k našim bližním: Proto na našem těle při Eucharistii záleží.

3. Jsme podle Tradice zvaní, abychom Eucharistii nejen přijímali, ale abychom ji přijímali s bázní, která podstatně přináleží k setkání Boha a jeho stvoření. Ale naše klanění i stání před Otcem musí být jen podle Božího Syna, jeho smrti a zmrtvýchvstání, jinak by bylo buď otrockou ponížeností, anebo rouhavou pýchou: Proto na našem klanění i stání před Otcovou tváří, s Ježíšem a nikdy bez něj, záleží.

4. Setkání s Bohem při Eucharistii vrcholí láskyplnou vydaností Boha člověku, ale také láskyplnou vydaností člověka Bohu. Trůnem i oltářem je kříž: Proto na našich vydávajících se otevřených dlaních složených do podoby Kristova kříže záleží.

5. Pán přichází, aby v nás žil a proměnil nás v sebe a abychom se stali nástrojem jeho blízkosti v tomto světě. Nakonec se tedy naše otevřené dlaně a otevřená ústa musejí otevřít k pravému chrámu, kde si Pán buduje příbytek: Proto na našem srdci a na našich bližních záleží.

Velmi prakticky: Před svatým přijímáním se nejprve pokloníme přítomnému Kristu. V našich zemích máme dobrý zvyk poklonit se Pánu společně při zpěvu Beránku Boží, jinde to lidé dělávají různě individuálně, někdy třeba i trochu chaoticky a nevyzpytatelně. – Přijímající předstoupí před podávajícího a zdvihne své ruce do výše prsou, složené pravou dlaň přes levou do tvaru kříže. Dlaně jsou otevřené tak, že ta horní je uctivě a bezpečně připravena jako trůn pro přijetí Krista. Podávající ukáže přijímajícímu Tělo Páně a vyznavačsky říká: Tělo Kristovo. – Přijímající hledí na hostii a stejně vyznavačsky odpovídá: Amen! – Potom podávající pokojně položí hostii do připravené dlaně přijímajícího. Ten přijme Tělo Páně buď hned před knězem, nebo ustoupí o krok stranou, spodní rukou hostii vezme z dlaně a hned si ji vloží do úst. Udělá to tak, aby podávající s jistotou viděl, že hostie byla přijata a není nikam odnášena. Při přijímání do úst je rozdíl jen v tom, že přijímající po vyslovení Amen otevře dostatečně ústa s připraveným jazykem tak, aby podávající mohl hostii bezpečně položit právě na jeho jazyk.

Duchovní pomoc pro dobu pandemie

Na YouTube kanálu **prolidi.online** můžete najít jednak materiály, které připravuje Pastorační středisko českobudějovické diecéze, ale i příspěvky od jiných autorů. To vše by mělo sloužit k tomu, abychom všichni zůstali stále pozitivní, ale bezviroví, a aby nám pěkné věci naplňovaly srdce i mysl. V této nelehké době, která nás uzavírá do našich domovů a znemožňuje nám blízký kontakt s lidmi, vám může tato nabídka přijít vhod a pomoci vám to společně prožít.

Zákaz vycházení a přicházení pro Boha neplatí

V Bibli čteme že „Ježíš přišel zavřenými dveřmi“ – tam,
kde seděli vystrašení učedníci.

Ježíš k nim přišel a řekl jim: „Pokoj vám!“ (*Jan 20,19-21*)

Pane Ježíši, zveme tě, abys přišel ke každému z nás,
navzdory našim zavřeným a zarýglovaným dveřím.

Věříme, že ty dokážeš vstoupit i skrze zavřené dveře!

Pro tebe nejsou zavřené dveře překázkou.

Ty přicházíš, prolamuješ naší uzavřenost a přitom přinášíš pokoj.

Prosíme tě, Pane Ježíši, vejdi do všech těch situací, které nás uzavírají.

Vstup do všech těch situací, jež nám nahánějí strach.

Vstup do všech záležitostí, které nám berou chuť
k životu, chuť ke změně. Amen!

Důležité oznámení

Z důvodu omezení kvůli pandemii bude v neděli místo bohoslužeb adorace k soukromému uctění a to v délce 30 minut při zachování odstupu a hygienických opatření. Na konci adorace bude podáno svaté přijímání. Bohoslužby v týdnu jsou zrušeny. Prosím, modleme se v těchto dnech růženec za ukončení pandemie ve 20,00 hod. Bůh vám žehnej †!